

ΕΝΑ... ΑΣΙΟΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΜΑΘΗΜΑ!

Ξαφνικά, ένα ασημένιο πιρούνι έπεσε με θόρυβο από το μεγάλο τραπέζι της *Αίδουσας Τελετών*. Οι σπουδαστές προσπαθούσαν να κρύψουν τα γελάκια τους πίσω από τις μεταξωτές πετσέτες τους. «*Ήσυχία!*» είπε κοφτά η Μαντάμ Μεταξωτή πλησιάζοντας στο τραπέζι. Η καθηγήτρια **ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ** και *Καθόν Τρόπων* ήταν μικροκαμωμένη και με λεπτή φωνούλα, αλλά όλοι οι μαθητές της Ακαδημίας της Μαγείας ήξεραν πόσο αυστηρή και **ΑΚΑΜΠΤΗ** μπορούσε να γίνει. Επιπλέον, η τέλεια γνώση της σωστής συμπεριφοράς ήταν απαραίτητο εφόδιο για κάθε πρίγκιπα ή πριγκίπισσα που μια μέρα θα καθόταν στον **ΘΡΟΝΟ**.

ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΕΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Υπακούοντας τη Μαντάμ Μεταξωτή, σώπασαν όλοι και έστρεψαν το βλέμμα τους στο κορίτσι που καθόταν στην κορυφή του τραπεζιού.

«**Προγρητίωσθε** Γιάρα, δεν ξέρω πια τι να κάνω με εσάς!» αναστέναξε η Μαντάμ Μεταξωτή.

«Η **Μεγάλη Δεξίωση** είναι σε τέσσερις μέρες κι εσείς δεν είστε σε θέση να κρατήσετε ένα πιρούνι!»

Η **ΓΙΑΡΑ** δεν θυμόταν πια πόσες φορές την είχε ακούσει να το επαναλαμβάνει...

Σε λίγες μέρες, όλοι οι πρίγκιπες

και όλες οι πριγκίπισσες της

Μαγείας* θα υπο-

δέχονταν την αψε-

γάδιαστη Βασίλισσα

των Λιμνών, τη

σοφή αρχόντισσα

μιας από τις πιο

σημαντικές

χώρες του

ΠΟΙΟ ΝΑ ΠΙΑΣΩ ΤΩΡΑ;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ.

Κανείς δεν έπρεπε να κάνει **ΚΑΚΗ** εντύπωση! Ταυτόχρονα, η Σαμά, η Νίβες και η Ντιαμάντε αναστέναξαν ανήσυχες. Αυτή η αντάρτισσα μικρή αδελφή τους, η Γιάρα, δεν κατάφερε να **ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΘΕΙ** με τρόπο βασιλικό ούτε για ένα λεπτό. Και να σκεφτείς ότι, μαζί με τις τέσσερις αδελφές της, ήταν μία από τις διαδόχους του **ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ!**

Μόνο η Καλέα, η πιο γλυκιά από όλες, της χαμογέλασε με κατανόηση: «Προσπάθησε να φερθείς *σωστά* στο τραπέζι. Έπειτα, θα πας να τρέξεις στο δάσος!» Παίρνοντας κουράγιο, η Γιάρα της ανταπέδωσε το χαμόγελο. Έπειτα, γύρισε στην καθηγήτρια και είπε: «*Ζητώ ευχνοίμη*, κυρία. Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί χρειάζεται άλλο πιρούνι για κάθε πιάτο. Επίσης, δεν μπορώ να ανοίξω τα όστρακα. Δεν θα ήταν πιο εύκολο *να τα θρῶμε* με τα χέρια;» Και λέγοντας αυτό, άνοιξε στα δύο ένα στρείδι και

εξαφάνισε το περιεχόμενο **ΡΟΥΦΩΝΙΑΣ** δυνατά.

Η Μαντάμ Μεταξωτή την κοίταξε απελπισμένη: «Ποτέ, τόσα χρόνια, δεν μου έχει τύχει τόσο **απειθάρχη** μαθήτριά! Σας παρακαλώ, Άννα, δείξτε στη συμμαθήτριά σας πώς συμπεριφέρονται στο τραπέζι».

Η Γιάρα αναστέναξε – μόνο αυτό της έλειπε!

Η Άννα πήρε ένα μικροσκοπικό πιρουνάκι, άνοιξε το όστρακο χωρίς καμία δυσκολία και τιτίβισε: «Ασφαλώς, κυρία.

Τα **ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ** τρώγονται με το πιρούνι αριθμός έντεκα και...».

«Μα δεν ήταν το δεκατρία;» την διέκοψε η Γιάρα. «Α, μήπως αυτό είναι για τα **ελόβια μούρα**;

Ή μήπως αυτά τα ξεφλουδίζουμε με το μαχαιράκι αριθμός σαράντα τρία; **ΒΟΗΘΕΙ ΑΑΑ!**»

Η Μαντάμ Μεταξωτή είπε κουνώντας το κεφάλι: «Αρχίζω να φοβάμαι ότι

δεν υπάρχει ελπίδα για εσάς, Γιάρα...»

«Δεν ξέρω πώς θα αποδείξετε ότι είστε πραγματική πριγκίπισσα και όχι ένα αγρίμι!»

«Μάλιστα, κυρία», είπε η Γιάρα προσπαθώντας να κρύψει ένα μικρό χαμόγελο.

Αυτό το «αγρίμι» της έφερε στον νου τον βρυχηθμό του καταρράκτη, το θρόισμα του ανέμου ανάμεσα απ' τα φύλλα, τις χορταριασμένες πλαγιές όπου κυλιόταν με ορμή...

Από την άλλη, το «πραγματική πριγκίπισσα» την έκανε να σκέφτεται μόνο πολυτελή φορέματα, τυπικότητες και σοβαρότητα σε κάθε περίπτωση...

Αλλά ήταν γραφτό της να βρεθεί στον θρόνο ενός **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ** και έπρεπε να σπουδάσει στην Ακαδημία για να φανεί αντάξια του ρόλου της και να γίνει σοφή και δίκαιη.

«Έφα, μη χάνεις το κουράγιο σου!»

της ψιθύρισε η Σαμά, που καθόταν δίπλα της.

«Εγώ ξέρω ότι θα γίνεις η καλύτερη πριγκίπισσα, η πιο γοητευτική και **αξιαγάπητη** που έχει γνωρίσει ποτέ η Μαγεία!»

Η Γιάρα χαμογέλασε κλείνοντάς της το μάτι.

Παρά τη διαφορά της ηλικίας με τη μεγαλύτερη **αδελφή** της, ο δεσμός τους ήταν βαθύς. Στο ήρεμο και γαλήνιο βλέμμα της, που έμοιαζε με **λίμνη** του βουνού, η Γιάρα έβρισκε ανακούφιση από το ηφαίστειο που **έβραζε** μέσα της.

Μπήκε, όμως, στη μέση η Ντιαμάντε: «Εσύ θα ήσουν τέλεια αν, για να γίνουμε βασίλισσες, θα έπρεπε να περάσουμε εξετάσεις στην **Επιβίωση στο Λάσος**, στην Κατασκευή Καλύβας πάνω σε Πασσάλους ή στην Εφαρμοσμένη Αταξία!».

Η Γιάρα ετοιμάστηκε να απαντήσει, αλλά η **Νίβες** ήταν πιο γρήγορη. Έδωσε μια αγκωνιά στη δίδυμή της και της έκανε νόημα να μη μιλήσει.

«**Κορίτσια**», ακούστηκε η Μαντάμ Μεταξωτή, «φτάνουν οι περιττές φλυαρίες!»

Το γεύμα συνεχίστηκε μέσα σε απόλυτη σιωπή,
που τη διέκοπταν μόνο οι αναστεναγμοί
της Γιάρα.

«Μα δεν έχει πλάκα να τρως έτσι...» ψιθύρισε.
«Δίκιο έχεις», της είπε η Καλέα τινάζοντας απαλά
τις κοραλί μπούκλες της. «Πιο καλά είναι να τρώμε
μπισκότα στο δωμάτιό μας!»

Στο τέλος του μαθήματος, ζητήθηκε από τους
μυθιηζές να σηκωθούν από το τραπέζι. Και ενώ
όλοι τραβούσαν μαλακά τις καρέκλες...

ΓΚΝΙΙΙΙΚ! Ένα τρίξιμο ίδιο με κραυγή αετού
διαπέρασε όλη την αίθουσα.

Για άλλη μία φορά, όλοι γύρισαν προς τη Γιάρα,
που, με ένοχο ύφος, κρατούσε τη ράχη της βαριάς
καρέκλας της.

Η Μαντάμ Μεταξωτή **αναστέναξε**: «Τι άλλο θα
ακούσουν τα αυτιά μου; Δεν τολμώ να φανταστώ
τι θα συμβεί όταν θα πρέπει να παρουσιάσεις
τον **Χορό της Ισορροπίας!**».

Η Γιάρα έσφιξε τις γροθιές της εκνευρισμένη. Ήξερε πολύ καλά τι θα συνέβαινε.

Η απόλυτη καταστροφή!

Στον **Περιβόλιο** αυτό

Χορό έπρεπε να χορέψεις

ισορροπώντας στο κεφάλι μια

μικρή, καλογυαλισμένη σφαίρα,

που ήταν αδύνατον να μείνει ακίνητη.

Αυτή τη σφαίρα την είχε κάνει δώρο, πριν από

πολλά χρόνια, ο διευθυντής της **Ακαδημίας**

στη μαθήτριά που είχε ξεχωρίσει στο μάθημα

Συμπεριφοράς και Καλών Τρόπων, την Υψηλότητά της

Αλιζέα, που έγινε Βασίλισσα των Λιμνών. Και αυτή,

κάθε χρόνο, την έφερνε στη **Μεγάλη Δεξίωση** για να

κρίνει την κομψότητα των σπουδαστών. Ήταν τόσο

αγαπητή, που στο Βασιλικό Λεύκωμα, το οποίο

φυλασσόταν στη Μεγάλη Αίθουσα, της αφιέρωναν

μία ολόκληρη σελίδα.

Η Γιάρα, όμως, που πίστευε πως οι κινήσεις της είχαν την **ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ** ανεμοστρόβιλου, ήταν σίγουρη ότι η σφαίρα θα έμενε στο κεφάλι της λιγότερο από δύο δευτερόλεπτα και θα γινόταν **ρεζίλι!**

«Πηγαίνετε τώρα», είπε η Μαντάμ Μεταξωτή. «Και εσείς, πριγκίπισσα Γιάρα, εξασκηθείτε όσο μπορείτε!»

«Μισητη προπόνηση σου χρειάζεται...»

την παρηγόρησε η Καλέα καθώς έβγαιναν.

«Θα δεις, ενωμένες θα τα καταφέρουμε!» πρόσθεσε η **Ντιαμάντε**. «Αλλιώς, τι χρησιμεύει να έχεις τέσσερις μεγαλύτερες αδελφές στα πόδια σου;» Επιτέλους, η Γιάρα έσκασε στα γέλια. Και είπε: «Κορίτσια, εκτιμώ τη **βοήθειά** σας, αλλά εγώ, ο χορός και η ισορροπία δεν θα τα βρούμε ποτέ». «Αυτό δεν ισχύει. Όχι, όταν έχεις στη διάθεσή σου μια **ομάδα** από λαμπρές προπονήτριες!» είπε η Ντιαμάντε πιάνοντας τις αδελφές της αγκαζέ. Οι άλλες την κοίταξαν **σαστισμένες**. Εκείνη, όμως, εξήγησε αμέσως: «Χάρη στο σούπερ εντατικό πρόγραμμά μας, σε διαβεβαιώνω ότι θα περάσεις με **άριστα** τη δοκιμασία και η Μαντάμ Μεταξωτή θα μείνει με το στόμα ανοιχτό!». «**Τέρεια!**» φώναξαν όλες οι αδελφές μαζί. Η Γιάρα τις κοίταξε γεμάτη αμφιβολίες. «Αφού το λέτε σεις...» μουρμούρισε ενώ η **Ντιαμάντε** χαμογελούσε με σιγουριά. «Πάμε. Δεν έχουμε λεπτό για χάσιμο!»